MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY

SEVENTH DAY.

Wednesday, 28th March 1962.

The House met in the Assembly Hall, Vidhana Soudha, Bangalore, at One of the Clock.

MR. SPEAKER (SRI B. VAIKUNTA BALIGA B.A., B.L.) in the Chair.

MYSORE APPROPRIATION (VOTE ON ACCOUNT) BILL, 1962.

Sri S. R. KANTHI.—Sir, I beg to introduce the Mysore Appropriation (Vote on Account) Bill, 1962.

Mr. SPEAKER.—The Mysore Appropriation (Vote on Account) Bill, 1962 is introduced.

Motion to consider.

Sri S. R. KANTHI.—Sir, I beg to move "that the Mysore Appropriation (Vote on Account) Bill, 1962 be taken into consideration."

Mr. SPEAKER.—Motion moved: "That the Mysore Appropriation (Vote on Account) Bill, 1962 be taken into consideration."

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಈಗ ತಾನೆ ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪರಿಶೀಲನೆಗಾಗಿ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ 1962ನೆಯ ಇನವಿಯ ಮೈಸೂರು ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಮಸೂದೆಯ ವೋಟ್ ಆನ್ ಅಕೌಂಟ್ ಸೂಚನೆಯ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಈ ಆಯವ್ಯಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ವೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆಲ್ಲ ತುಂಬಾ ವಿಷಾದವಾಗಿದೆ. ಮೂರನೆಯ ಮಹಾ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಈ ವರ್ಷ ನಡೆದದ್ದರಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮಾರ್ಚಿ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಆಯವ್ಯಯ ಅಧಿವೇಶನ ನಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಹೊಸದಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳ ಈಗ ತಾನೆ ರಚನೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನೂಕ್ತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನಗಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಗುರುತರವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿದೆ. ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ನಮರ್ಪಕವಾಗಿ, ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನಾದರೂ ಈ ಹೊತ್ತು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನಾದರೋ ಕರ್ತವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ನಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇಂದು ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ್ದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ಇಡೀ ಭರತಖಂಡದ್ದೇ ತುಂಬಾ ಗಂಡಾಂತರಕ್ಕೆ ಈಡಾಗಿದೆ. ಈ ವರ್ಷದ ಆಯವ್ಯಯದಲ್ಲಂತೂ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊರತೆ ಬೀಳುವ ನಂಭವ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಕೊರತೆ ಬೀಳುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಏನೋ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಬಿದ್ದಂಥಹ ಕೊರತೆಯಲ್ಲ. ಈ ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರ ಕಳೆದ ಹತ್ತುವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ವರ್ಷವರ್ಷವೂ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆಯವ್ಯಯವನ್ನು ನೋಡಿದರೂ, ಸರ್ಕಾರದ ಹಣಕಾಸಿನ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆದಾಯ ಮತ್ತು ವೆಚ್ಚ ಇವೆರಡರ ಮಧ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕ ಅಂತರ ವರ್ಷವರ್ಷವೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ರಾಜ್ಯ ಇಂಥ ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೊಸಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತದೆ; ಆ ರೀತಿ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ಹಾಕಿದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಖರ್ಚು ಎಷ್ಟಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹುಟ್ಟುವಳಿಯನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗಿಲ್ಲ. ಬಹಳವಾಗಿ ನಾವು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಸಾಲ ಮತ್ತು ನಹಾಯದ ಹಣಕಾಸಿನ ನೆರವನ್ನು ಪಡೆದು ನಮ್ಮ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆದಾಯವೆಚ್ಚವನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿದೆಯೋ ಅದು ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆರ್ಥಿಕ ಅಧೋಗತಿಗೆ ಈಡುಮಾಡುತ್ತದೆಂಬ ಭಯ ಯಾಪಾಗಲೂ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಕೆಲವರು ಆರ್ಥಿಕ ತಜ್ಞರು ನಮಗೆ ಅಭಯದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಒಂದು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ)

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರತಕ್ಕ, ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾರ್ಷಿಕ ಆದಾಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚಿರುವುದೂ, ಕೊರತೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಅನಿವಾರ್ಯ ವಾಗುತ್ತದೆ; ಅದರಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಯಾವ ಗಂಡಾಂತರವೂ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆಗ್ಗೆ ಕೊರತೆಯಿಂದ ದಾಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ದೇಶವೂ ಪ್ರಗತಿಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟುಮಾತ್ರವೇಅಲ್ಲ. ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಆರ್ಥಿಕ ತಜ್ಞರು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಬೆಳೆದುಬಂದಿರತಕ್ಕ ನೋಟುಗಳ ಚಲಾವಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಮತ್ತು ಕರೆನ್ಸಿ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಹೊಸ ಒಂದು ಹಾದಿಯನ್ನು ತುಳಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member had Participated in the debate on Demands for about an hour. This is an Appropriation Bill and the Hon'ble Member must be more specific as covered by rules.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ನಾನು ಈ ಮನೂದೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ "Vote on account" ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.ನಾನು ಯಾವಾಗ ಮಾತನಾಡಿದರೂಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನ ಪುನರಾವರ್ತಿ ಮಾತನಾಡದೆ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನುಮಾತ್ರ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮನೂದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಲದ ಮಿತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಈ ದಿವಸವೇ ಮುಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಕಾಲ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಇದೆಯೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

Mr. SPEAKER.—Generally on an Appropriation Bill, not much time is taken; not that debate is shut out, but most of the points will have been covered already and what is more, it is only a Vote on Account and the basic principles can be restated if necessary when the specific demands and discussion on general demands are taken up.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಯಾವುದು ಸ್ಯಾಮಿ ಜನರಲ್ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ಸ್? ಅದು ಚರ್ಚೆಗೆ ಯಾವತ್ತು ಇದೆ? ಆಗಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲ ಅಧಿವೇಶನವನ್ನು ಕರೆದಾಗಲೋ ಅಥವಾ ಈಗಲೋ? ಸಾಮಾನ್ಯ ಚರ್ಚೆ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಮೇಲೆ ಎಂದು ಬರುತ್ತದೆ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದು ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ; ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ.—ಇದು ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇನೆ. ಆಮೇಲೆ ಬಡ್ಜೆಟ್‌ಮೇಲೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಲೇಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನೇ ಪುನಃ ಹೇಳದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ನೋಟುಗಳ ಚಲಾವಣೆ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಪ್ರತಿದಿವಸ ನಾವು ರಿಸರ್ವ್‌ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಹೊರಗಡೆಗೆ ಚಲಾವಣೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೋ ಅಷ್ಟು ಆ ದಿನದ ಒಂದು ದರದಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರ ಯಾವತ್ತೂ ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲರಬೇಕು ಎಂದು ನಿಯಮವಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮವನ್ನೇನೂ ನಾವು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾಗುದಿಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲರತಕ್ಕ ನೋಟುಗಳ ಪ್ರಮಾಣ ಮತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲರತಕ್ಕ ಬಂಗಾರ–ಇದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕುವುದಾದರೆ ನೋಟುಗಳ ಚಲಾವಣೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಳವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಅವರು ಒಂದು ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತರದ ಸಂಪತ್ತು ಇರುವಾಗ ಬರೀ ಬಂಗಾರವೇ ಆಸ್ತಿ ಎಂದೇನೂ ಇಲ್ಲ; ಇಂಡಿಯಾದೇಶ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ದಿವಾಳಿ ಹೋಗತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನೋಟಿನಲ್ಲಿಯೂ "I promise to pay a sum of Rs." 100 or a sum of Rs. 1000 ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಇದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಬಂಗಾರವನ್ನು ಅಂದಿನ ದರದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಡಬೇಕೆಂಬುದು ನಿಯಮ ಹೇಳಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ, ಯಾವ ಸ್ಟೇಜಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಈಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗಾಗಿ ನಾವು ಖರ್ಚುಮಾಡುವ ಹಣ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ಪರದೇಶಗಳಿಂದ ತರತಕ್ಕ ಸಾಲ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎತ್ತತಕ್ಕ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಣ, ಜೊತೆಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಜನರ ಮೇಲೆ ಹಾಕತಕ್ಕ ಅನೇಕ ತೆರಿಗೆಗಳು–ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸೇರಿ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದೇ ಇರುವುದು ಒಂದು ಕಡೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು ಕೆಲವು ಫಲಕೊಡತಕ್ಕವುಗಳು ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನತಕ್ಕವುಗಳು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಡದೆ ಇರುವಂತಹುಗಳು ಹಾಗೂ ತಕ್ಷಣ ಫಲ ಕೊಡದೇ ಇರುವಂತಹವುಗಳು. ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿ, ಏನೆಂದರೆ, ಹಣ ಅಂದರೆ ನೋಟು ತನ್ನ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಹಣದುಬ್ಬರದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ ಒಂದೇ ನಮನೆ ಏರುತ್ತಿದೆ. ಆದರಲ್ಲೂ ಅವಶ್ಯಕವಾದಂಥ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು 38, 48, 58 ಈ ಮೂರು ಇನವಿಯ ಘಟ್ಟಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಇಪ್ಪತ್ತರಷ್ಟು ಏರಿರತಕ್ಕದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಏರುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇರೀತಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಆದಾಯವೂ ಏರುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಅದರಿಂದ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮವಾಗಲಾರದು. ಆದರೆ ಆದಾಯ ಸ್ಥಿರವಾಗಿದ್ದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿದ್ದು ಬೆಲೆಗಳು ಏರುತ್ತಾ ಹೋದಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಸಾರದ ಆಯವ್ಯಯದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಕೊರತೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಏರುಪೇರು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ಆಗ ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೊತ್ತು ಇಡೀ

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಣದುಬ್ಬರದಿಂದ ಬೆಲೆಗಳು ಏರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಜನರ ಜೀವನ ದುರ್ಭರವಾಗತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದಿನೇದಿನೇ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಆದರೆ ನಾವು ಇದುವರೆಗೂ ಒದಗಿಸಿರುವ ಬಂಡವಾಳದಲ್ಲಿ ಅದು ಎಷ್ಟು ಫಲವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಯೋಜನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಧಮರ್ಧವಾಗಿಯೇ ನಿಂತಿವೆ. ಈ ರೀತಿ ಅರ್ಧಮರ್ಧವಾಗಿರುವ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಣ ಮತ್ತು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯುವ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅನೇಕಸಾರಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇನ್ನು ಶರಾವತಿ ವ್ಯಾಲಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟನ್ನು ತೆಗದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಬೇಗ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು ಮತ್ತು ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪರದೇಶಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಅನೇಕ ವಸ್ತುಗಳು ಬರಬೇಕಾಗಿವೆ. ಅವು ಬಂದಕೂಡಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅದು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಸಾಮಾನುಗಳ ಹಡಗೇ ಮುಳುಗಿ ಹೋಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೆಲ್ಲಾ ನಿಜವಿರಬಹುದು. ಜೊತೆಗೆ ನಮಗೆ ಫಾರಿನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜು ಕೊರತೆ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಇದ್ದರೂ ಜರ್ಮನಿ ಮತ್ತು ಅಮೇರಿಕಾ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೇರವಾಗಿ ಆ ದುಡ್ಡಿನಿಂದ ಏನನ್ನೂ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ನಾವು ಅವರಿಗೇನಾದರೂ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲೇಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ನಮಗೆ ಹೇಗೆ, ಏನಾದರೂ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯ? ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪರದೇಶದ ಹಣವನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಇವರು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಮುಖ್ಯ ವಸ್ತುಗಳು ದೊರೆಯದೆ ಹೋದಾಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯದೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ಶರಾವತಿ ವ್ಯಾಲಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿನ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮುಗಿದ ಹೊರತು ಅಲ್ಲಿನ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಯೋಜನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಯೋಜನೆ ಏನೋ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ; ವಿನ್ಯಾಸಣ್ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ, ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಇದೆ; ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆದರೆ ಈ ಯೋಜನೆ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪುನರ್ರಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ತಕ್ಷಣ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಾಗೂ ಅದೇಕಾಲಕ್ಕೆ ಇವತ್ತು ತೊಂದರೆಗೆ ಈಡಾಗಿರತಕ್ಕ ಸಂಸಾರಗಳಿಗೆ ಮಾನವೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಹಾರ ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನವನ್ನು ನಾವು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವತ್ತು ಎಷ್ಟೋ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಉರಿಯುತ್ತಿರತಕ್ಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಾಗಿವೆ. ನಾವು ಯೋಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಅದು ಫಲಕೊಟ್ಟಾಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಅಥವಾ ಭರವಸೆಯ ಮೇಲೆ ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅಂಥಾ ಒಂದು ಭರವಸೆಯ ಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ದೂಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನಂಖ್ಯಾತ ಜನರು ಅನುಭವಿಸಲಾರದ, ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾರದ ನೋವು, ಸಂಕಟ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ನಣ್ಣ ನೌಕರರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಸಚಿವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಯಾವ ಭರವಸೆಯೂ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ನಣ್ಣ ನೌಕರರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬಳವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಒಂದು ಸಲ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದರಿಂದಲೇ ೭-೮ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚು ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಅದು ವಾಸ್ತವ. ಆದರೆ ಈ ನಣ್ಣ ನೌಕರರು ಎನ್ನುವವರು ೧೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಮೆ ನಂಬಳ ಪಡೆಯತಕ್ಕವರು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಂಥಾ ಒಂದು ಕಡೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಐದು ಜನರ ತಮ್ಮ ಸಂಸಾರವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎನ್ನುವುದು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾದಂತಹ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾವು ಯಾವಾಗ ಗಮನಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಅಥವಾ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಬದುಕಿರಬೇಕಲ್ಲಾ! ನಿಮ್ಮ ಸುಖೀರಾಜ್ಯವನ್ನು, ನಿಮ್ಮ ರಾಮರಾಜ್ಯವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಜನ ಬದುಕಿರಬೇಕು ಎಂದು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾದಾಗ ಅವರಕುಟುಂಬಗಳು ನಿರ್ನಾಮವಾಗದಂತೆ, ದಾರಿ ಪಾಲು ಆಗದಂತೆ ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಸುಖೀರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊರೆ ಆಗದಂತೆ ಅವರನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗ ನಾವು ಸುಖೀರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು, ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಜನರಿಗಾಗಿಯೇ; ಇವೊತ್ತು ಇರುವವರಿಗೆ, ನಾಳೆ ಹುಟ್ಟುವವರಿಗೆ, ಬದುಕಿರುವವರಿಗೆ, ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥಾ ಜನರು ಯಾರು ಇದ್ದಾರೋ ಯಾರಿಗೆ ಇವತ್ತು ೧೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ವರಮಾನ ಇದೆ ಅಂಥವರ ಬಗ್ಗೆ ನರ್ಕಾರ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ? ೧೫೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹಣವನ್ನು ತಾವು ಕೇಳುತ್ತೀರಿ, ವೆಚ್ಚ, ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ? ಅವರಿಗೇನಾದರೂ ಕಡಮೆ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ದಿನ ಬಳಕೆಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ, ಅವರು ಎಲ್ಲೇ ಇರಲಿ.....

Mr. SPEAKER.—The Bill before the House is the Appropriation (Vote on Account) Bill. The convention is that debate shall take place on the Demands themselves. There is very little scope for further discussion on this Appropriation Bill. I would remind the Hon'ble member that this is only

(MR. SPEAKER)

an Appropriation Bill. We are already one day behind the schedule. The time allotted for the Vote on Account was extended by one day. The Hon'ble member has taken about twenty minutes. I want to know how many more members wish to take part in the dsicussion on the Appropriation Bill. If there are many members it will not be easy to finish the business early and I may have to cut short the debate.

ಶ್ರೀ ಎಸ್ ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ತಾವುಕೊಟ್ಟ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಲಕ್ಷ್ಯಪಟ್ಟು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅಪ್ರೊಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡದೇ ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ನಿಯಮ ಅಥವಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಮನೂದೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ಮನೂದೆಗಳಂತೆ—ಬೇರೆ ಮನೂದೆಗಳಿಗೆ ಸಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾಲನಿಯಂತ್ರಣ ವಿರುವುದಿಲ್ಲ 2-3 ದಿವಸಬೇಕಾದರೂ ಮಾತನಾಡ ಬಹುದು—ಹಾಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗ ಬಾರದು, ಈ ದಿವಸದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಕೊನೆಯಲ್ಲೇ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಸಂಪ್ರದಾಯ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವತ್ತು ಮನೂದೆ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ದಿವಸ ಅಪ್ರೊಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ ಪಾಸ್ ಆಗಬೇಕೆಂದಿದೆ..... ...

*Sri S. R. KANTHI.—In this connection I am in a position to contradict my friend on the other side. In the House of Commons the Appropriation Bill is passed in five minutes and in the Lok Sabha it does not take more than half an hour. So, discussion on this Bill need not take much time, especially when the hon'ble members have taken some time for discussion on the vote on Account. I request the members on the other side to take the opportunity of discussing on the Demands. There will be ample scope to take part within the discussion Budget. I request that the convention must be adhered to as far as possible.

Mr. SPEAKER.—May I know what the Leader of the Opposition has to say in this matter ?

Sri S. SIVAPPA (Shravanabelgola).—Rule 174 (2) says :

"At any time after the introduction in the Assembly of an Appropriation Bill, the Speaker may allot a day or days jointly or severally for the completion of all or any of the stages involved in the passage of the Bill by the Assembly, and when such allotment has been made the Speaker shall at five O'clock....."

So, it all depends upon the discrition of the Chair. It is up to the Speaker to judge the sense of the House and allot time.

Mr. SPEAKER.—I want the Hon'ble members to read sub-clause (4) of rule 174.

"The debate on an Appropriation Bill shall be restricted to matters of public importance or administrative policy implied in the grants covered by the Bill which have not already been raised while the relevant demands for grants were under consideration".

There has been a full and exhaustive discussion. In fact the member will remember that one day was allotted for "Vote on Account" but another day was taken. Therefore I appeal to the members to respect the convention established. What is more, this Appropriation Bill relates to Vote on Account.

1. 30 P.M.

Sri G. VENKATAI GOWDA (Palya).—But the trouble is this what about those demands which have not been discussed and for which you require money to be sanctioned ? Therefore rule 174 (4) would not apply here.

Mr. SPEAKER.—Would the Hon'ble Member remember that the Demands have not come up for discusion ? It is only a "Vote on Account." It is now 1-30 P.M. We will finish the Bill before we get up for lunch. The Hon'ble Member will kindly conclude early so that others also may have a chance.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಈ ನಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಮುರಿಯಬೇಕೆಂದು ನನಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಮುರಿದಿರುವವರು ಅಧಿಕಾರಪಕ್ಷದವರೆಂದು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿವೆಯೆಂಬುದು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೇ ಗೊತ್ತಿದೆ ; ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ;

ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದೇನೆಂದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ನಿತ್ಯಜೀವನ ಗಂಡಾಂತರಕ್ಕೀಡಾಗಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿ

*Asterisk indicates that the remarks or speeches have not been revised by the member concerned.

ಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಸೂಚನೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಮೊದಲೇ ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕಡಮೆ ಸಂಬಳ ಪಡೆದು ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೆಳದರ್ಜೆ, ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರು, ಕೂಲಿನಾಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ಮಾಡುವ ಜನರು ಇವರ ಜೀವನ ಬಹಳ ದುಃಖಕ್ಕೀಡಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನರಿಪಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿತದಲ್ಲಡುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಇವರ ಆದಾಯವನ್ನೂ ಪೂರಕ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷದ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಇವರ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾತಾಡಲು ಕಾಲಾವಕಾಶದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಈ ಹೊತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾದ ಸಹಸ್ರಾರು ವಿಷಯಗಳಿವೆ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ನಾನು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದು ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಸಂದರ್ಭವಲ್ಲವೆಂದೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಹೊತ್ತು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಕರ್ತವ್ಯ ಲೋಪವನ್ನು ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದವರು ಇವರಿಗೆ ನಾವಾಗಲೇ ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ತಾವು ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು, ತಾವೇ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ತಮಗೇ ಇದನ್ನು ನಡೆಸುವ ಅವಕಾಶವಿರಲಿ, ತಮಗೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರಲಿ, ಇಲ್ಲದಿರಲಿ; ಬೆಂಬಲವಿರಲಿ, ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ತಾವೇ ಆಡಳಿತ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನೂಕುನುಗ್ಗಲಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ದೇಶದ ದೃಷ್ಟಿ ಅಥವಾ ಜನತೆಯ ಹಿತದೃಷ್ಟಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮಧ್ಯೇ ಮಧ್ಯೇ ತಮಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಈಗ ಇರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಯಾರಿಗೂ ಒಂದು ಗೌರವ ತರತಕ್ಕ ರೀತಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು Vote on Account, ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ಅಪ್ರೊಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ ಇಟ್ಟಿರುವ ರೀತಿ ನೀತಿ, ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರದ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಅಸಮಾಧಾನವಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಹಣವನ್ನು ಕೇಳುವ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಪಿ. ವೆಂಕಟಗಿರಿಯಪ್ಪ (ಕೋಲಾರ).— ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮೈಸೂರು ಅಪ್ರೊಪ್ರಿಯೇಷನ್ (ವೋಟ್ ಆಫ್ ಅಕೌಂಟ್) ಬಿಲ್ ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದವರು ದೇಶದ ಆದಾಯವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಲು ಕಾನೂನು ಬದ್ಧವಾದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದ ಪಡೆಯಲು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನ. ದೇಶದ ಆದಾಯವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಲು ನಮ್ಮಿಂದ ಮಂಜೂರಾತಿ ಕೇಳುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ನಾವು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುವ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದರಿಂದ ಒಂದು ವಿಷಯ ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಇದು ಜೋತಾ ಬಡ್ಜೆಟ್. ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಜನರ ಮೇಲೆ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೋದ ಸಾರಿಯೂ ಜೋತಾ, ಈ ಸಾರಿಯೂ ಜೋತಾ ಬಡ್ಜೆಟ್. ಈ ಜೋತಾ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಬೆಲೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಏರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಆದಾಯ, ಅವರ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳು ಇದ್ದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲೇ ಇವೆ. ಈ ರೀತಿ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆಗಳು ಏರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹದಗೆಟ್ಟು ಅವರು ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದು ಮತ್ತಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆರಿಗೆಯ ಭಾರವನ್ನು ಯಾರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಜನರಮೇಲೆ 13 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ನೇರವಾದ ತೆರಿಗೆಗಳ ಮೂಲಕ ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಬರುವ ತೆರಿಗೆ ಆಸ್ತಿವಂತರಿಂದ ಬರತಕ್ಕದ್ದು; ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಬರತಕ್ಕದ್ದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಂದ ಬರುವ ತೆರಿಗೆ. ಹೀಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಮೇಲೆ, ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಜನರ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆ ಹೊರಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟು ನಿಜವಾಗಿ ಸಮಾಜವಾದಿ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಅಲ್ಲ, ಬಂಡವಾಳಷಾಹಿ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಎಂದು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೇರೆ ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಹೋದರೆ, ಎಷ್ಟೋ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಆದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿತರಣೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇರೀತಿ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕುವಂತೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರು, ಧಾರವಾದದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹಣವೊದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೋಲಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯೋಜನೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಲತಾಯ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೋಲಾರದ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಇದೆ, ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಅದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ನೀತಿಯನ್ನನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನರೇನೋ ಬಹಳ ಹುಷಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನ ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಇಲ್ಲಿಯ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಏಕೋ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಳೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವರ್ಷ ಮಳೆಯಾದರೆ, ಎರಡು ವರ್ಷ ಇಲ್ಲ, ಕ್ಷಾಮ ಬರುತ್ತದೆ. ನಾಲ್ಕಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾವು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಸರ್ಕಾರದವರ ಬೆಂಬಲವಿದ್ದರೂ ಸಹ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರ ಪಕ್ಷದವರು ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಸಂಯೋಗದಿಂದ ಈ ಸಾರಿ ಚುನಾವಣೆಯ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಆರೇಳು ಜನ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಗೆದ್ದುಬಂದರು.

Mr. SPEAKER.—How is it relevent to the Appropriation Bill?

Sri P. VENKATAGIRIYAPPA.—It relates to expenditure.

ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಒಂದು ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ಲಿನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಕೂಡ ನಾನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ಲಿನ ಡೆರ್ಜಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಹಣ ಕಾಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವುಂಟು. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಳೆಬೆಳೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಸಬ್ಸಿಡಿ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾಲ್ಕಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾವು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಕೆರೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಹಣ ಸಾಲದು. ಈ ರೀತಿ ನಾನಾ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಸರ್ಕಾರದವರ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಮಲತಾಯಿ ಧೋರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಲಾರದ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಗೂ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು. ಕ್ಷಾಮ ಪೀಡಿತ ಪ್ರದೇಶದ ಜನಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಬಡ್ಜೆಟ್ ರೂಪಿತವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ ನೇಮಕದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಒಂದೂವರೆಯಷ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ 9 ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ 24 ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏತಕ್ಕೆ ಬೇಕು ? ಇದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಾದರೆ ಭತ್ಯ ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತವೆ. ಇದರ ಜೊತಗೆ ಹೂವಿನ ಹಾರ, ಡಿನ್ನರ್ ಪಾರ್ಟಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬಾರದು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ಮದ್ರಾಸ್ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 9 ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆರು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಾಕು. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ನಾಲ್ಕು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದವರು ಈ ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ (ವೋಟ್ ಆನ್ ಅಕೌಂಟ್ ಬಿಲ್) ಇವುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ನಲಹೆಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ತಯಾರಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬಹುಮತವಿರತಕ್ಕವರು, ಈ ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ ಮತ್ತು ವೋಟ್ ಆನ್ ಅಕೌಂಟಿಗೆ ತಮ್ಮ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಹಣಕಾಸಿನ ನೀತಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

***Sri G. VENKATAI GOWDA.**—Mr. Speaker, Sir, I would like to say at the outset that the Mysore Appropriation Bill, 1962, does not deserve our support for the reasons that I am going to assign shortly. The policies pursued by this Government especially in the matter of spending lead to an inevitable presumption about the capacity of this Government to spend the amounts in the manner in which this House expects them to be spent. Last year, for instance, this House gave its approval for an expenditure of Rs. 100 crores and odd and again in the course of the year Government came forward to spend Rs. 28 crores and got the approval of this House for the same. So far as the original budget is concerned, they did not spend the amount fully. Out of the sum of Rs. 100 crores provided in the original budget, nearly 25 per cent lapsed with the result that that amount was surrendered. In addition to that, they have spent twenty eight crores of rupees for these works for which this House had not given its sanction in the original budget. They are not in a position to spend the money for the purposes for which this House gave its sanction or in the manner in which this House expects the amounts to be spent. For this reason alone this Bill does not deserve our support.

The second point is that they have asked for nearly Rs. 65 crores to be spent during the course of the year or as stated in the Bill for "part of the financial year 1962-63." It was stated specifically at the time of discussion on the Demands for Grants (Vote on Account) that this amount is needed for service and expenditure likely to be incurred during the months of April, May, June and July. Contrary to this assurance this Bill says that this amount is required for payment during "part of the financial year 1962-63". It is not definite for which period they require this amount. Part of the financial year may mean one month or six months or even nine months. Suppose the Government spends all this amount in one month say in April, what is to be done? So I submit that the omission to mention

the specific period in the Bill alone does not justify the passing of this Bill.

For these two reasons I oppose this Bill.

[Sri BHIMANNA SHIVALINGAPPA (Bhalki) spoke in Urdu.]

Mr. SPEAKER.—My first difficulty is that I have not closely followed the speech. I have already told the House that, so far as the Appropriation Bill is concerned, the scope of the debate is very limited.

Sri B. D. JATTI (Jamkhandi).—He is not referring to anything that is mentioned in the Appropriation Bill.

Sri D. VENKATARAMIAH (Robertsonpet).—Should we not know what he is speaking ?

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member may study the language and then try to understand. I cannot say that he should not talk in that language.

*Sri B. R. SUNTHANKAR (Belgaum City).—Mr. Speaker, I would like to make a few observations on this Appropriation Bill, but I would restrict my observations to two or three points.

In the first place, my Hon'ble Friend, Sri Venkatai Gowda, has rightly pointed out the flaw in this Bill. In Clause 2 the specific period for which this vote on account is asked for is not given. It is only said 'for the service of a part of the financial year 1962-63'. Part of the year may mean any time, any month, even four or less or even more. So, the specific period or the specific month should have been mentioned in this clause.

Sri S. R. KANTHI.—Sir, I would like to make the position a little clear. An Appropriation Bill is only a Bill which enables the Government to spend. Already, the vote on account has been voted by this House and it is only in terms of that vote on account that this Bill has been brought. So, there is no need to mention the period specifically.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—Even though it is implied, it would have been specifically mentioned therein.

After closely studying the budget speech of the Hon'ble the Chief Minister one is alarmed at the deteriorating financial condition of the State, because on the one side the burden of taxation on the common man is increasing year by year and on the other side the debts of the State are also increasing year by year. The burden of taxation, as rightly pointed out yesterday by the Hon'ble Member Sri Venkatai Gowda, has increased during the last five years ; it has nearly doubled. As regards the State taxes, direct as well as indirect, from 1957-58 upto the present year *i.e.* 1962-63, the taxation burden has increased from Rs. 17 crores to nearly Rs. 30 crores.

It has become double. Besides, Sir, during the Third Five Year Plan, as the Budget speech says, there will be more burden of taxation to the tune of Rs. 42 crores. At present, the State taxation *per capita* is Rs. 50.

2-00 P.M.

*Sri S. R. KANTHI.—I beg to submit that these points have already been referred to when the 'Vote on Account' was discussed. It would be rather convenient if these remarks are offerred at the time of discussion on the Budget and not confine ourselves to the Bill itself. In fact, there is no scope for discussion at all.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—I am not repeating. I am going to different points. At the end of five years, the taxation *per capita* would be to the tune of thirty-five rupes. So, that is going to be a very heavy burden on the common man looking to the conditions of the people of the State. Sir, the basic question is whether we are getting appropriate return for the taxation, whether the common man in the State is getting a proper return for the heavy taxation. What is the return that the people are getting so far ? The taxes are raised three-fold ; but taking into consideration the three fold increase in taxation, what is the return that the people, the common man in the State will get? Looking to the conditions of the people, it is very difficult to say that the common man is obtaining commensurate or proportionate return for the taxation. Looking to the grievances that the people have and the difficulties

(SRI B. R. SUNTHANKAR)

that they have to face in everyday life, we cannot say that the people are getting benefit in return for the heavy taxation. We are handicapped Sir, for want of statistical data or statistical records. We require statitical records of the income of the people, whether it has increased during the last five years and whether there has been rise in the general standard of living of the people. For want of these statistical records, we are not in a position exactly to assess whether taxation is justified or not. Otherwise, it may be that more income to the Government may mean less income to the people. I am afraid that is what is happening. Whether the income of the common man is increasing is a point in question. I may point out one aspect. The Agricultural Labour Enquiry Committee in its findings has stated that the income of agricultural labourer has been reduced from Rs. 104 to Rs. 99·4 per annum. So, the income of the common man, at least a section of them is decreasing. So, we cannot say that the people in the State are getting proportionate return for the heavy taxation. I do not know whether the Resources Committee appointed by this Government, the report of which we are told, has been submitted to Government, has dealt with this aspect of the problem. If it has done, it would be of some use to us. The second point is about the borrowing policy of the Government. I am of the opinion that the borrowing policy of the State Government should be reconsidered because here, Sir, according tothe Budget speech, it is stated that the debt burden of the State is increasing. At present the debt burden is to the tune of Rs. 137 crores and by the end of 1962-63, it is expected that the debt liability will go up to Rs. 190·86 crores. So, within this one year, the debt will be increased by rupees fifty crores. Then, Sir, the Government is asking the Central Government to liberalise the terms of repayment and they were asking for a moratorium. So, this means, Sir, that the Government is borrowing, exceeding its capacity to repay. That is not a very happy condition. It is of no use, Sir, to go to the Central Government and beg for a moratorium. That proves that our financial condition is not good. So, this House is entitled to put a limit to the amount of debt that is to be incurred by the Government. This House has got that power. I think, Sir, it is high time that this Hon'ble House restricted the borrowings by the Government.

Then, Sir, about the expenditure, I would point out the expenditure on P.W.D. This expenditure also during the last five-years has increased three-fold. In 1957-58 about 5 crores of rupees were spent on this Department. In the Budget the amount provided is more than Rs. 15 crores. Last year, it was about Rupees Sixteen crores. So, the expenditure is also increasing on P.W.D. In this respect, I think there is scope for retrenchment or cut. In one respect, I would like to point out there seems to be craze for constructing big and huge and palatial buildings. It appears to be the fancy of the Department to construct everywhere. I think looking to the conditions of the people and looking to the conditions of the common man, construction of such buildings can wait for some time.

That sum can very well be utilised for other beneficial purposes. Instead of constructing big and palatial buildings which the foreigners and people coming from outside may praise, they should construct buildings looking to the conditions of the common man. There is enough scope to cut expenditure in this direction. I have no objection to taking up minor and major irrigation projects but certainly expenditure on big buildings should be cut down to a very large extent. What the people want is clean and efficient administration, an administration which will redress the grievances of the people, an administration which will take prompt action, an administration which will not delay matters, and an administration which will take prompt and quick decisions. Such administration the people want. The hon'ble members on this side have pointed out innumerable instances regarding the

inefficiency of the administration. I would like to point out one or two instances in my area. I will take the Belgaum Municipality. The term of the Municipality expired on 20th February last. Either the term of the Municipality should have been extended by an order of the Government or the Municipality should have been allowed to hold elections. But nothing of that sort has been done. We do not know the future of that body. According to the Bombay Act, the President can carry on certain functions. But, the Government have not issued any directive or order either extending the term of the Municipality or permitting the Municipality to hold elections. This Municipality is unfortunately in the bad books of the Government because it seems to be persistently sponsoring the issue of inclusion of border areas with Maharashtra. Some time back a show cause notice was served asking why the Municipality should not be superseded. The Municipality has given reasons and represented the matter to the Government. The Municipality has requested the Government to extend the term or allow them to hold elections. As a matter of fact elections should have been held in the month of January or so. The municipality has sent proposals regarding the programme of elections but that has not been paid any heed by the Government. So, we do not know the future of this municipality. So this is a matter where there has been inordinate delay on the part of the Government.

Mr. SPEAKER.—I call upon the next member to speak.

*Sri S. RAJAGOPAL (Kolar Gold Fields).—The Government are asking for a sum of Rs. 23,52,000 under the head Labour and Employment. Before sanctioning this amount, we have to consider the several acts of the Government.

So far, not a single industry in the State has implemented the Minimum Wages Act. The Beedi industry has been considered to be a small industry but this Act has not been so far implemented. In the same way, there was some progress in the Road Transport Department but no appreciable progress has been made in the implementation of the Acts.

If we look to the employment problem, it is a big problem. In my place particularly, to register the names of the unemployed in the register of the Employment Exachange, is a big problem. On the 22nd of this month the persons who went to the Employment Exchange to register their names, were lathi-charged by the police because they could not register their names and give employment. This is the state of affairs regarding the employment problem in our State. Such being the case, I fail to understand why the Government wants Rs. 23,52,000.

The hon'ble member Sri Venkatagiriappa made a reference to the Kolar Gold Field Mines. When several questions were put about handing over the mines to the Central Government, the Chief Minister was not in a position to give direct answers. In our State we are having two Gold Mines, the Hatti Mines and the K.G.F. Mines and these are the only two gold mines in India. When a similar question relating to P.W.D. was put, the hon'ble Minister for Public Works was not in a position to clearly say anything. When the ministry is not yet stabilised and when there is no guarantee that this ministry will continue, where is the need to seek for this sanction ? While they are placing deficit budgets we are faced with deficit in the ministry also. They are not able to complete the ministry formation and settle the affairs and how can they face other problems, particularly problemes regarding irrigation projects. I shall give one instance. In Andersonpet there is a tank which has breached about two years back. Though several representations were made, no repairs have been made so far. This is the state of affairs we are facing everywhere. While we are being approached for sanctioning money for improved methods of agriculture, nearly two to three hundred acres of land have not been brought under cultivation in my place. Therefore, there is no need for this Government to seek the approval of this House for spending moneys when this is the state of affairs.

(SRI S. RAJAGOPAL)

Until this Ministry is stabilised, as I said earlier, there is no need for this House to pass this Bill.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಲಕ್ಕಪ್ಪ (ಹೆಬ್ಬೂರು).--ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ದಿವಸ ಈ ಅಪ್ರೊಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನೇಕರು ಬಹಳವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದಂಥಾ ಒಂದು ಟೀಕೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಸರ್ಕಾರ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ಈಗ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ಈ ಸಭೆಯ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ಅಪ್ರೊಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಅವರು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೂಡ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಆ ಕಾರಣಗಳೂ ಕೂಡ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ವೃಥಾ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅಧಿಕಾರ ಮಾಡತಕ್ಕಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ 14 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟರೋ ಅದನ್ನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡದೇಯಿರತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಅವರು ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ಈ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಒಂದು ನುಡಿ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಅವೇನೆಂದರೆ—

> "If money is lost, nothing is lost. If health is lost, something is lost. If character is lost, everything is lost."

ದೇಶದ ಹಣ ಎಲ್ಲಾ ಪೋಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ, ಹೋಗಲಿ ಎಂದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯಭಾಗ್ಯ ಕಾಪಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ಇಲ್ಲ, ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀರು ಸಹ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಒಂದೆರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಕೊಡದೇ ಇರತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದವರು ದೇಶದ ಹಣವನ್ನು ಪೋಲು ಮಾಡುತ್ತಾಯಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆ, ನಾನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ — ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು ಇದನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿನಾಶ ಯೋಜನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು—ತುಮಕೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ಎನ್. ಇ. ಎಸ್.ಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ "Note eating scheme" ಎಂದು, ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಥೆಯೇ ಉಂಟು, ನಿಮ್ಮನ್ನೆ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂಟಿ ಕರಪ್ಷನ್ ಅವರು ಈ ಎನ್.ಇ.ಎಸ್. ಒಳಗೆ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಾಗ ಅವರು ಆ ನೋಟನ್ನೇ ನುಂಗಿದರು (ನಗು!) ಆದಕ್ಕೇ "Note eating scheme" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲ ಏನೆಂದರೆ, ಸಾವಿರಾರು ಜೀಪುಗಳ ಓಡಾಟ, ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಸಿಬ್ಬಂದಿ, ದೇಶದ ಹಣವನ್ನು ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ಮೇಲೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಮೂರು ಕಾಸಿನ ಪ್ರತಿಫಲ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ತಾವು, ಈ ಅಧಿಕಾರದ ಪಕ್ಷದವರು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಅಂತಹ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆಯದೇ ಇರತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ ಎಂದರೆ, ಅದನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳ ಬೇಕೆಂದರೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕಾರು ತಿಂಗಳುಗಳೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಏನೋ! ಅದರು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಮಾಜವಾದವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಜನಬೆಂಬಲ ಪಡೆದು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಅವರು ನಿಜವಾದಂಥ ಸಮಾಜವಾದವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಜನರ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಆರೋಗ್ಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು ಸಿಕ್ಕಿವೆಯೇ ಎಂದರೆ ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದರು, ತುಮಕೂರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗಲೂ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಡಿಸ್ಪೆನ್ಸರಿಯಲ್ಲಿ ನರ್ಜನ್ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದವರನ್ನು ವೈದ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅನೇಕ ಜನ ತುಮಕೂರಿನ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ, ದಕ್ಷ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಾಯಿರತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಎಂದರೆ ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ವಿಧ ವಿಧವಾದಂಥ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು — ತಲೆಕೆಳಕು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು – ಹಾಕಿರುವುದರಿಂದ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಫಲವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ತಲೆಕೆಳಕು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅವರು ರಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಖ್ಯಾ ಬಲವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅಧಿಕಾರದ ದರ್ಪದಿಂದ ದೇಶವನ್ನು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ದೇಶದ ಬಡ ಬೋರೇಗೌಡನ ಹಣವನ್ನು ಈ ದಿವಸ ಯಾವ ರೀತಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು; ಅದರಿಂದ ಫಲವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕ ಒಂದು ಯೋಚನೆಯೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಸಂಖ್ಯಾಬಲವನ್ನು ನೋಡಿ. ಆರಂಭ ಶೂರತ್ವ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲಾ ಆ ರೀತಿ ಈಗ ಮಹಾ ಜುನಾವಣೆ ಆದಮೇಲೆ ನಡೆದಿದೆ. ನಾವು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ನಡಿಲತೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ಬಹಳ ಒಕ್ಕಟ್ಟಿನ ರಾಜ್ಯಭಾರ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿ, ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಏನು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟರು ಎಂದರೆ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರ ಶಿಫಾರಸಿನ ಪ್ರಕಾರ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತೇವೆ ಎಂದು. ಇದು ಜನಗಳಿಗೆ ಅವರು ಕೊಟ್ಟಂಥಾ ಮಹಾ ವರ. ಇದು ಪ್ರಸಾದ. ಈ ಮೂರನೇ ಮಹಾಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಹಣವನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅನಾಯಕತ್ವಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾ

ಇದ್ದೇವೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಸಭೆಯ ಒಂದು ಅನುಮತಿ ಬೇಕು, ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಣ ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಅನುಚಿತ ಎಂದು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅನೇಕ ಉನ್ನತ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಮಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರೀ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದವರನ್ನೇ ನಾಮಿನೇಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ವೃಥಾ ನಮ್ಮ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮೂರು ಕಾಸಿನ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಏನು ಹಾನಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಡಳಿತಪಕ್ಷದವರು ಒಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಅರಿತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನೂ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಖಾದಿ ಗ್ರಾಮೋದ್ಯೋಗವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಖಾದಿ ಬಟ್ಟೆ ಎಂದರೆ ಇನ್ನೇನೂ ಅಲ್ಲ, 'ವಜ್ರಕವಚ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯಲ್ಲಾ ಹಾಗೆ, ಖಾದಿಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಲೈಸೆನ್ಸು, ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಪರ್ಮಿಟ್ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಟಿಕೆಟ್ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಟಿಕೆಟ್ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಖಾದಿ ಗ್ರಾಮೋದ್ಯೋಗದ ಉತ್ಪ್ರೇಜನವೆಂಬುದು ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಒಂದು ಉಡುಗೊರೆ. ಆಡಳಿತಪಕ್ಷದವರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಕಡಮೆ ಬೆಲೆಯ ಒಳ್ಳೆಯ ಖಾದಿ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲೇ ನೋಡಬಹುದು....

2-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ (ಚಂದ್ರಶೇಖರಪುರ).—ಪ್ರಜಾ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷದವರೂ ಕೂಡ ಖಾದಿಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿದೆಯಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಲಕ್ಕಪ್ಪ.—ಅದು ಬೇರೆಯ ವಿಷಯ. ಇಂಥ ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನೂ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಅವಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಜನರನ್ನು ನಾಮಿನೇಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದುಷ್ಟ ಚಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೇಶದ ಹಣ ಎಷ್ಟೋ ಉಳಿಯುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ನಾಮಿನೇಟ್ ಮಾಡುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶೋಚನೀಯವಾದುದು. ರೊ ೧ ಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಸಮಿತಿಗೆ ಯಾವ ವಿದ್ಯಾರ್ಹತೆಯೂ ಇಲ್ಲದ, ಕಾನೂನು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾಮಿನೇಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವೇನು, ಕೊಡಬೇಕಾದ ಸಲಹೆಯೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಲ್ಲ; ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದವರೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಈ ಹೊತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದವರು ತಮ್ಮ ಬೆಂಬಲಿಗರ ಹಾಗೂ ಬಂಡವಾಳಗಾರರ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಸಮಾಜವನ್ನೂ ರಚನೆ ಮಾಡುವ ಹೆದ್ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನಮಗನಿಸುತ್ತದೆ. ತಾವು ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುವುದು ಜಾತ್ಯತೀತ ರಾಜ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿರುವುದೂ ಜಾತೀಯ ವಾದದ ಮೇಲೆಂಬುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಜಾತಿಗಿಷ್ಟು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ, ನಮ್ಮ ಜಾತಿಗಿಷ್ಟು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕಚ್ಚಾಟ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೇ ಹೊರತು ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಮಾಜವಾದವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ, ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದ ಹಣವನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ತಾವು ಅಧಿಕಾರ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ದೇಶಕ್ಕೂ ಜನರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ದೇಶದ ಹಣದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವುದೇನೋ ಸರಿ. ಆದರೆ ಸಣ್ಣ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಜೀವನವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆಯೆ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕು. ದೇಶದ ಹಣದಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾಗಿ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಜನರಿದ್ದಾರೆ, ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲರುವ ಅಂತರವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಕ್ಷಾಮಪೀಡಿತರು, ಅನ್ನವಿಲ್ಲದವರು, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಸಂಬಳ ಪಡೆದು ಆಡಂಬರ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತ ವೈಭವದಿಂದಿರುವವರು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಇವರು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿರುವ ಸಮಾಜವಾದ, ಸಮತಾವಾದ. ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಇವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗದೇಯಿರುವುದೇ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕಾರಣ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಎ.ಜಿ.ಓ. ಗಳ ಸಂಬಳವನ್ನು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಳ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅನೇಕ ಸಮಿತಿಗಳ ಚೇರ್ಮೆನ್‌ಗಳಿರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದರೆ ದೇಶದ ಹಣ ಎಷ್ಟೋ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಸಣ್ಣ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಜನರ ಸಂಬಳವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ, ಇದರಿಂದ ಈ ಜನರ ಜೀವನಮಟ್ಟ ಸ್ವಲ್ಪ ಏರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇವರು ತಂದಿರುವ ಈ ಮಸೂದೆ ಅಂಗೀಕಾರಾರ್ಹವಾಗಿಲ್ಲ, ಈ ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆಯಲು ಲಾಯಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ, ಎಂದು ಹೇಳಿ, ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri H. R. KESHAVA MURTHY (Gandsi).—I want to have a clarification from the Leader of the House. In the motion for Vote on Account the amount required for item No. 12, Jails is Rs. 14,76,000 and for item No. 13, Police Rs. 1,35,47,000, but in the Appropriation Bill, item No. 12 is omitted and so I submit that this Bill is not correct.

Sri S. R. KANTHI.—The total is correct. It is only a printing mistake.

*Sri R. DAYANANDA SAGAR (Chamarajpet).—Mr. Speaker, Sir, the Government of Mysore has placed before us the Mysore Appropriation (Vote on Account) Bill, 1962. I have

(SRI R. DAYANANDA SAGAR)

been hearing the criticisms offered by the members of the Opposition and I have been carefully watching whether any one of the members would offer constructive criticism, criticism which will help the Government to improve the administration. Unfortunately, Sir, all the criticisms have been criticisms in general. Before us we have this Mysore Appropriation (Vote on Account) Bill and the Government is actually asking for four months' expenditure to be sanctioned by this august House.

The Government have to go on whatever may happen. Men may come and men may go. Happen whatever and wherever may, but the Government has to go on with its day to day activities. In order to do so, the Government has to spend money. So, the Government is asking, "Friends, sanction us four months' expenditure". My friends in the Opposition went on criticising the Government. One by one several members stated that the Ministry was not properly constituted. May I mention that it is not the concern of any member or any House to say that the Government should be constituted with a specific number of members in the Cabinet? It has been the practice all over the world wherever democracy exists that the Ministry is according to the foot of the leader. If his foot is long, the Ministry may be big and if his foot is short, Ministry may be small. So, how many members should constitute the Cabinet is according to the wish of the leader. Therefore, the criticism by the members of the Opposition is by no means constructive and many of them have been speaking generally. They said that the police administration was bad, that the educational institutions were not working properly and that medicines were not doled out properly. These are very general remarks. If they are constructive and good, Government will take them into account and forge ahead. Had the members in the Opposition made constructive suggestions or offered constructive criticism on each item of expenditure, Government would have taken them into account. We must know that we have got an Appropriation Bill before us and several items have been placed before us. None of them came forward to say that a particular item of expenditure was bad. The remarks have been general. So, I request that this Bill be passed.

*SRI S. R. KANTHI.—Sir, in the first place, I should like to refer to the criticism made by my Hon'ble friend Sri Gopala Gowda. He has said that we are trying to get on with our budget with the help of the Government of India. He is also of the opinion that otherwise we will not be able to make both ends meet. He is also afraid that our financial position is extremely unhappy and bad. We get moneys from the Government of India not only for our schemes but also for the schemes sponsored by them, but that does not mean that we subsist only on the assistance of the Government of India. It would have been impossible for us to implement the First and Second Plans unless the Government of India came to our aid. Similarly, it will be impossible to implement our Third Five-Year Plan without the aid of the Government of India. But to say that we are crawling only on the belly of the Government of India is not proper. We can stand on our own legs. The Government of India has told us that we must increase our resources to the best possible extent. We have given them an assurance that we will make every attempt to get more taxes and moneys to implement the Third Five-Year Plan.

Regarding the Non-Gazetted Officers, he has said that what we pay them is not sufficient. In this connection, I would read the portion of my budget speech dealing with this subject.

> "As the House is aware, the reliefs given in the general pay revision of 1957 supplemented by those granted under the revised pay rules of 1961, were substantial involving nearly Rs. 10 crores of additional recurring expenditure to the State. Considerable benefits

have also accrued to them by the extension of medical reimbursement facilities to Non-gazetted Government servants drawing pay up to Rs. 300 p.m. and by increased pension benefits arising from the merger of Dearness Allowance with pay.

As the commitments of the State in respect of the Third Five-Year Plan expenditure demand priority, grant of any further relief to Government employees is necessarily conditioned by the availability of resources.

I need hardly add that the Government are fully aware of the difficulties under which the Government servants generally, and the low paid ones in particular, are suffering in spite of the reliefs afforded to them in the past and the question of grant of further reliefs will be considered at the proper time with reference to the financial resources."

That only means that the Government is aware of the hardships which the N. G. Os. are undergoing. At the same time, any relief that we can give to them is conditioned by the resources we have. Otherwise, it will not be possible in any way to give any relief or top priority for the implementation of the Third Five-Year Plan.

Some Hon'ble Members made a reference to the borrowing policy of the Government. It is conditioned by the fact that this policy has to be sanctioned by the Central Government and the Reserve Bank of India. Unless they say 'O.K.', we cannot borrow. Regarding the Government of India loans, I have already stated in my budget speech that we have made a representation to them that there should be a general moratorium and liberalisation in the terms of payment not because the Government is not able to pay but because we have heavy commitments on our hand, especially in view of the implementation of the Third Plan. I may, therefore, bring to the notice of the members on the other side that the borrowing policy of the Mysore Government is sound and that there is nothing wrong about it. The requirements of the Third Plan make it necessary for us to go in for borrowing and when the time comes, Government will go into the market for borrowing. We cannot get our needs met only by taxation and by non-tax revenue.

An HON'BLE MEMBER.—Will you take us into confidence when you want to borrow ?

Sri S. R. KANTHI.—If the Government borrows, it will be placed before the House and you will have an opportunity to criticise the Government whether what they have done is right or wrong.

There are certain other points raised by my friends on the other side. With regard to them, I would only say that they may be taken up at the time of the general discussion of the budget. The scope of debate on the Appropriation Bill is very very limited and I would not bother this House with my remarks on those points because I am sure they will be raised again on the floor of the House by the Hon'ble Members and then I hope to give a complete and satisfactory reply.

Mr. SPEAKER.—There is one point about which clarification was sought by an Hon'ble Member, *viz.*, whether the Appropriation Bill is in conformity with the Demands made in the 'Vote on Account.' I believe there is a slight misapprehension because on page 3 of the Schedule if we take items 16 and 17 together and put a bracket there and read the amount, it reads perfectly all right. It is the lack of bracket that has caused a slight confusion. I checked them and I found them to be perfectly all right.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That the Mysore Appropriation (Vote on Account) Bill, 1962, be taken into consideration."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That clauses, 2 and 3 and the Schedule stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clauses, 2 and 3, and the Schedule were added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That clause 1, the Preamble and the Title stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 1, the Preamble and the Title were added to the Bill.

Motion to pass.

Sri S. R. KANTHI.—I beg to move:

"That the Mysore Appropriation (Vote on Account) Bill, 1962, be passed."

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That the Mysore Appropriation (Vote on Account) Bill, 1962, be passed."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise and meet after half an hour.

The House adjourned for recess at Fifty-Five Minutes past Two of the Clock and re-assembled at Thirty-Five Minutes past Three of the Clock.

[MR. SPEAKER in the Chair].

MYSORE ADDITIONAL DEPUTY COMMISSIONERS (APPOINTMENT AND POWERS) BILL, 1962.

Motion to consider

Sri R. M. PATIL (Minister for Home).—Sir, I beg to move:

"That the Mysore Additional Deputy Commissioners (Appointment and Powers) Bill, 1962, be taken into consideration."

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

"That the Mysore Additional Deputy Commissioners (Appointment and Powers) Bill, 1962, be taken into consideration."

*Sri C. J. MUCKANNAPPA (Sira).—Before we take up this matter, I want to bring another important matter to the notice of the Chair. The Minister in charge of this Bill, *viz.*, the Revenue Minister is at Delhi attending the Parliament session. Yesterday there were some points raised about his presence and the Speaker replied that he had permitted him to sit inside the Hall. We are having a lot of apprehension about his position here. May I know whether he is a Minister for Revenue here or whether he is a Minister for Food and Agriculture at the Centre.

Mr. SPEAKER.—I quite sympathise with the apprehension entertained by the hon'ble member. I wish I could remove that apprehension. So far as this House is concerned, Sri M.V. Krishnappa is the Revenue Minister and he is nothing more. As to what transpires elsewhere, is not within the control or cognisance of this House.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ಪೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಈ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿಲ್ಲದೆ, ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯಾ ಇರುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನಮಗೆ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—On a point of order. The Hon'ble Minister who moved the motion has not made any remarks.

‡Sri R. M. PATIL.—After I moved the motion, the Hon'ble member Sri C. J. Muckannappa raised some misapprehensions and sought clarification from the Chair. After him, the Leader of the Opposition in his anxiety either to criticise the Bill or to oppose it began to speak. As such I thought that they had taken for granted my remarks in supporting the Bill and therefore I thought they should have a chance to criticise the Bill. If my friends want to have my remarks, I am extremely happy to say that this Bill is necessary in order to bring in uniformity of legislation. Secondly, the volume of work of the Deputy Commissioner in some of the districts requires additional appointment of Deputy Commissioners. In order to expedite the disposed of accumulation of work, this post is necessary in some of the districts and it may be necessary in course of time